

30/2008. (XII. 31.) KvVM rendelet

a vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló tevékenységekre és létesítményekre vonatkozó műszaki szabályokról

A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 45. § (8) bekezdés *a)*, *d)* és *k)* pontjában foglalt felhatalmazás alapján, a környezetvédelmi és vízügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 165/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *c)* pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

Általános rendelkezések

1. § E rendelet hatálya

a) a vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló munkák, művek és létesítmények műszaki tervezésére, rendeltetészerű és biztonságos kialakítására, használatára, fenntartására és üzemeltetésére,

b) a vízgazdálkodási célokat szolgáló technológiai berendezések műszaki tervezésére, kivitelezésére és üzemeltetésére, valamint

c) a vízgazdálkodási tárgyú vagy az ilyen létesítményeket is magukban foglaló beruházások döntési eljárására

terjed ki.

2. § (1) A vízilétesítményeket, illetve a vízimunkákat

a) az igények várható fejlődését, a víztestekre vonatkozó környezeti célkitűzéseket (jó ökológiai állapot potenciál elérését) figyelembe véve,

b) a rendeltetésüknek megfelelő kialakításuk érdekében vízgazdálkodási, hidrológiai, hidrogeológiai, hidraulikai, valamint talajmechanikai szempontokra figyelemmel,

c) a kezelő előírásainak és a vízgyűjtő-gazdálkodási tervek megfelelően

kell tervezni.

(2) A kialakítás mértékét és a bővítés lehetőségeit műszaki-gazdasági számítással kell meghatározni. Az igények várható növekedése folytán szükségessé váló bővítés idejét a vízilétesítmény tervezett élettartamával összhangban kell számításba venni.

(3) A vízkárelhárítás és a vízhasznosítás célját szolgáló vízilétesítmények kialakítását, méreteit, valamint a mederszabályozási munkák irányadó méreteit – amennyiben rendelkezésre áll – az árvízi kockázati térkép, illetve a kezelési terv figyelembevételével úgy kell meghatározni, hogy a létesítmény a mértékadó vízhozamnak az előírt biztonság melletti szállítására, lebocsátására, illetve lehetőség szerinti visszatartására alkalmas legyen. A rendeltetészerű működéshez szükséges fenntartási tevékenységet – a víz minőségét érintő

hatásokat is figyelembe véve – olyan részletességgel kell tervezni, hogy az az üzemeltetési engedélybe belefoglalható legyen.

(4) A vízfolyás és a felszíni víz elvezető-csatorna medrét és torkolatát, a parti sávot, az árvízvédelmi műveket úgy kell kialakítani, hogy

a) az iszap és a hordalék eltávolítása, esetleges elhelyezése, a növényzet irtása elvégezhető,

b) a vízilétesítmény és az azt védő gyeptakaró gépi fenntarthatósága biztosítható

legyen.

(5) Vízkivételi mű létesítésénél a meder és a part állékonyságát biztosítani kell.

3. § A vízilétesítmények és vízimunkák magassági adatait – a Fertő tó kivételével – a Balti alapszintre kell megállapítani. A térbeli elhelyezkedés beazonosíthatósága érdekében a jellemző pontok Y, X koordinátáit az Egységes Országos Vetületi Rendszerben (EOV) kell meghatározni.

Vízilétesítmények tervezése, elhelyezése, méretezése, kialakítása és üzemeltetése

4. § (1) Felszíni vízkivételek tervezése során legalább havi bontásban kell figyelembe venni a vízmérlegelemek időbeni alakulását, továbbá a várható vízállás és vízhozam szélső értékeit, a hordalék mennyiségét és összetételét, a jégviszonyokat, a víz minőségét és a kivehető legnagyobb vízmennyiségeket.

(2) Felszín alatti vízbeszerzés tervezése esetén a hidrogeológiai viszonyok feltárására irányuló előmunkálatok eredményeit is figyelembe kell venni.

5. § (1) A felszín alatti vízkészletre telepített vízilétesítmény tervezésekor figyelembe kell venni a víztestre vonatkozó koncepcionális modellt, a vízkészletre és az igénybevételre vonatkozó adatokat, a felszín alatti víztől függő ökoszisztémák vízigényét és a felszín alatti vízkészlet minőségét.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott vízilétesítményeknél – a vízjogi engedélyben foglaltak szerint – gondoskodni kell arról, hogy

a) a vízkivétel üzemi és nyugalmi szintje megfigyelhető és rögzíthető,

b) a vízkivétel által szolgáltatott vízmennyiség folyamatosan mérhető,

c) a vízkivétel által a vízkészlet mennyiségi és minőségi viszonyaiban okozott változás megfigyelhető, valamint

d) a külön jogszabályban előírt vízmintavétel biztosítható

legyen.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott vízilétesítmények egymástól való távolságát úgy kell meghatározni, hogy az azonos vízadó szintekre települt kutak együttes üzemeltetése esetén –

ugyanazon üzemi vízszinthez tartozó – kialakuló vízhozamcsökkenés mértéke ne haladja meg az eredeti, üzemszerűen kitermelhető vízhozam 10%-át. A távolság elfogadható mértékének meghatározásánál figyelembe kell venni a helyi adottságokat, a vízhozam csökkenését, a vízszintben, nyomásviszonyokban, vízminőségben és vízhőmérsékletben bekövetkezett változásokat.

6. § (1) A tározó helyét a terület ökológiai, topográfiai viszonyai, beépítettsége, művelési ága, valamint hidrológiai, talajmechanikai adottságai, a tározási cél, valamint a potenciális vízkészlet, továbbá a vízviszonyokra és a környezetre gyakorolt várható hatás együttes figyelembevételével kell kiválasztani.

(2) A tározót a vízgyűjtőterület jellemzőinek figyelembevételével kell megvalósítani. Figyelembe kell venni a vízgyűjtőterületnek a tározott víz mennyiségére és minőségére, valamint a tározónak a vízfolyásra gyakorolt vízminőségi és ökológiai hatását.

(3) A tározó létesítése előtt fel kell tární a vízhasznosítási, vízkár-elhárítási, üdülési, környezetvédelmi, természetvédelmi és egyéb igényeket, valamint a terület- és településrendezési tervben foglalt követelményeket, s ezek összehangolt kielégítésére kell törekedni.

(4) A tározó méretét a domborzati, a geológiai és a hidrogeológiai lehetőségek gazdaságos kihasználásával kell megállapítani. A vízkár-elhárítási célú, ideiglenes tározó kivételével meg kell határozni a teljes kihasználásra való kiépítés mértékét, és biztosítani kell a későbbi bővítés lehetőségét.

(5) Sekély, nagy párolgási és szivárgási veszteségű, elmocsarasodásra hajlamos tározót – belvíztározó, ideiglenes tározó, árvízi tározó, hűtő, valamint természetvédelmi érdekből mesterségesen kialakított vizes élőhely kivételével – tilos kialakítani.

7. § (1) A vízilétesítmények műtárgyainak önműködő vagy gépi erővel működtetett zárószerkezeteinél, továbbá az önműködő vagy távvezérlésű szivattyútelepeknél üzemzavar esetére gondoskodni kell a zárószerkezet üzemeltetésének kézi erővel vagy más alkalmas módon történő működtetéséről.

(2) Azokon a vízilétesítményeken, amelyek elmozdulása, meghibásodása vagy tönkremenetele közvetlen életveszélyt vagy jelentős vagyoni vagy eszmei kárt okozhat, vízszintes és magassági ellenőrző pontokat kell elhelyezni, feltéve hogy a létesítmény állapota az elmozdulás mérésével ellenőrizhető.

(3) Szivattyús vízkitermelés esetén a vízfelhasználás céljától függően megfelelő mértékű tartalékkapacitásról kell gondoskodni.

Vízkészlet-gazdálkodás

8. § (1) Felszíni vizek igénybevételének tervezésekor a vízháztartási mérleg készítésére mértékadó időszak az augusztus hónap. A mértékadó vízhozam statisztikai jellemzője a 80%-os tartósságú középvízhozam. Rendkívüli esetben, amikor a vízigeny egyéb hónapban is meghaladja ezen értéknek a 25%-át, ettől el lehet térni azzal, hogy ebben az esetben a szűkebb mérleget mutató időszak a mértékadó.

(2) Felszíni vízkivételek, átvezetések tervezésekor a mederben hagyandó vízhozam értéke legalább a mértékadó kisvízi vízhozam kétharmada, amitől részletes ökológiai és hidrológiai vizsgálat alapján el lehet térni. A mértékadó vízhozam számításánál figyelembe kell venni az aktuális hidrológiai alapadatokat, a tározási lehetőségeket és a vízjogi állapotot.

9. § (1) A hévíz tárolására szolgáló műtárgyakat, berendezéseket a kút átlagos vízadó képessége és a napi csúcsfogyasztás figyelembevételével kell méretezni és úgy kell megvalósítani, hogy a hévíz jellemzőinek a felhasználást gátló megváltozása megakadályozható legyen, továbbá ellenálljanak a hőmérséklet-ingadozásból, az esetleges vízkőkiválásból és az agresszív hatásokból származó igénybevételeknek.

(2) A hévízkezelő hőközpont, illetve berendezés tervezésénél és kivitelezésénél gondoskodni kell üzembiztonsági tartalékról, valamint az energiatakarékossági igényeket kielégítő hőszigetelésekről.

Ivó- és ipari vízellátás

10. § (1) Külterületen fektetett vezeték nyomvonalát jól látható módon, tájba illően kell jelölni. Külön meg kell jelölni az egyéb vonalas létesítményekkel való keresztezés helyét.

(2) Agresszív talajban, illetve nagyfeszültségű villamos berendezés, földkábel közelében a csővezetéknek csak a káros hatásoknak ellenálló csövekből szabad létesíteni, illetve katódvédelemről kell gondoskodni.

(3)¹ Vízellátó távvezeték létesítése során törekedni kell a tartósan vagy gyakran vízzel borított területek elkerülésére. Ilyen területen átvezetett vezetékszakasza csak a legmagasabb vízállás idején is biztonságosan kezelhető elzárószelvényekkel, leürítővel ellátva helyezhető el.

(4)² A vezetékek, víztárolók, víztornyok leürítésekor, valamint túlfolyóvezetékeik üzemelése esetén a víz kártétel nélküli elvezetéséről gondoskodni kell.

11. § (1) Vízellátási rendszer létesítése, valamint fejlesztése során figyelembe kell venni a csúcsfogyasztás időbeli eltérését vízellátási zónánként, ennek hatását az összesített csúcsfogyasztásra, valamint az éves, heti és napi fogyasztási csúcsok alakulását. Körvezetékes rendszert kell kialakítani, kivéve ha műszakilag nem lehetséges, illetve gazdaságilag nem indokolt.

(2) A vízellátó rendszert, különösen átemelőtelepet, tárolót, hálózatot, olyan műszerezettséggel és automatikával kell felszerelni, amelyek kizárják, hogy a hálózatban a normál üzemtől eltérő nyomásviszonyok alakuljanak ki. Üzemzavar elhárítása érdekében csőtörés- és nyomáscsökkenés-jelzőket, valamint légtelenítőket kell felszerelni. Szükség esetén nyomásfigyelő szerkezetet kell beépíteni.

(3) A vízszállító hálózat szakaszolhatóságát a helyi körülmények és a szolgáltatási biztonság figyelembevételével úgy kell kialakítani, hogy az megfeleljen a rendszeres mosatási és egyéb tisztítási feltételeknek is.

12. § (1) A lakossági ivóvízigényt a demográfiai és egyéb sajátosságok, valamint a településfejlesztési koncepció és a településrendezési terv figyelembevételével kell megállapítani.

(2) Koncentrált ivóvízhasználat esetén (pl. városszéli lakótelep, kórház) kétoldali vízellátást kell biztosítani.

(3) Ivóvíz minőségű víz előállítására, szállítására, tárolására csak e célra, az ivóvízre vonatkozó külön jogszabály szerint minősített és alkalmazásra jóváhagyott anyagból készült vezetékek, burkolatok, szerelvények és berendezések használhatók.

(4) Ivóvízhálózatba tilos bármilyen idegen anyagot vagy nem ivóvíz minőségű vizet juttatni. Ivóvízvezetésekről ipari vízellátás céljára leágazást létesíteni csak vízvisszaáramlást megakadályozó szerelvény beépítésével szabad.

(5) Az ivóvíztároló ürítő- és túlfolyóvezetéseit a csapadékvíz-elvezető, különösen indokolt esetben a szennyvízcsatornába csak vízszálmegszakítással szabad bekötni. A megszakításokat egyértelműen megjelölt helyen kell kialakítani.

(6) Ivóvízhálózatról táplált hidrofórberendezést úgy kell kialakítani és üzemeltetni, hogy az ivóvízhálózatban a legkedvezőtlenebb esetben is legalább 0,1 MPa túlnyomás legyen.

(7) Nyomásfokozónál az ivóvízhálózatot megkerülő vezetékkel kell kialakítani.

(8) A település belterületi ivóvízhálózatát bekötéssel kell tervezni, a külterület vízellátásának módját a műszaki, gazdasági lehetőségek egyedi mérlegelésével kell meghatározni.

(9) Az ivóvízellátó rendszer aknáit – az ellátás biztonsága érdekében – zárható fedlappal kell lezárni.

13. § (1) Az ipari üzem vízszükségletét az üzemi vízgazdálkodás rendszerének és a vízzel való takarékos gazdálkodásnak a figyelembevételével kell meghatározni.

(2) Az ipari üzem a szolgáltatási zavarok esetére vízkorlátozási és haváriatervet készít.

(3) Az ipari vízellátó hálózatot, különösen közterületen, megkülönböztető jelöléssel kell ellátni.

Csatornázás, szennyvíztisztítás, szennyvízelhelyezés

14. § (1) Települések szennyvízelvezető rendszerének tervezése és megvalósítása során a hálózat kiépítettségét a szakmai és gazdaságossági feltételek figyelembevételével kell meghatározni.

(2) Szennyvízelvezető rendszer kialakítása során törekedni kell a szennyvizek rövid tartózkodási idejének biztosítására, a szaghatások megelőzésére, valamint az iszaplerakódások elkerülésére. A szennyvízelvezető hálózat minden elemét vízzáró módon kell kialakítani, a tisztítóaknák fedlapjai kivételével.

(3) A szennyvízelvezető rendszert úgy kell kiépíteni, hogy minden érintett ingatlan rákötési lehetősége biztosított legyen.

(4) Egyesített rendszerű csatornahálózat méretezésénél a mértékadó csapadékvízhozam és a szennyvízlefolyási csúcshozam együttes értékét kell alapul venni.

15. § (1) A szennyvízelvezető rendszer karbantartási, javítási, átépítési munkái alatt a szennyvíz továbbvezetéséről gondoskodni kell.

(2) A szennyvízelvezető rendszer üzemeltetési szabályzatában meg kell határozni az üzemeltetés, tisztítás és karbantartás során szükségessé váló műszaki feltételeket.

(3) Csapadékvíz elválasztott rendszerű szennyvízelvezető hálózatba bevezetni tilos.

(4) A szennyvízelvezető rendszer és -tisztító telep üzemeltetőjének a legfontosabb gépészeti berendezések hideg tartalékával, valamint tartalék áramforrással kell rendelkeznie, amelyek teljesítményének elegendőnek kell lennie a folyamatos és biztonságos üzemeltetéshez.

(5)³ Olyan használt termálvíz, amelynek hatására a közcsatorna falán vízkő válhat ki, tilos közvetlenül a közcsatornába vezetni.

16. § (1) A szennyvíztisztító telepet úgy kell kialakítani, hogy az közúti járművel megközelíthető legyen. A telepet be kell keríteni, és szükség esetén biztonságáról egyéb módon kell gondoskodni.

(2)⁴ A közüzemi szennyvíztisztító telep tervezése, megvalósítása vagy bővítése során meg kell vizsgálni a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz fogadási feltételeit, beleértve a kezelési feltételeket is.

(3) A szennyvíztisztító telepeken a szennyvízminta-vétel lehetőségét biztosítani kell azokon a pontokon, ahol a vizsgálat elvégzése az optimális üzemvitel szempontjából szükséges.

(4)⁵ Nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz fogadása során annak mennyiségét, minőségét és származási helyét dokumentálni kell.

(5) A megkerülő vezetékeket, a záporkiömlőket és a záró szerelvényeket úgy kell kialakítani, hogy árvizek idején is működőképesek legyenek. A tisztított szennyvizek elvezetését árvízi vízhozamoknál is biztosítani kell.

(6) A végátemelő különböző alállomásokról történő kétoldali áramellátását kell biztosítani; amennyiben az műszakilag nem biztosítható, tartalék áramforrásról kell gondoskodni.

16/A. §⁶ (1) A vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló tevékenységekre és létesítményekre vonatkozó általános szabályokról szóló kormányrendeletben meghatározott egyedi szennyvízkezelő létesítményt akkor lehet létesíteni, ha az biztosítja, hogy a tisztított szennyvíz szennyezőanyag-tartalma nem haladja meg a 4. számú mellékletben meghatározott mértéket.

(2) A felszín alatti víz szempontjából fokozottan érzékeny területen vagy a magas talajvízállású területen csak denitrifikációt is megvalósító egyedi szennyvízkezelő berendezést lehet telepíteni.

17. § (1) A befogadóba kerülő tisztított szennyvizet a vízfolyás vagy belvízcsatorna kisvízi medrébe kell vezetni. A partrongálódás és mederelfajulás megelőzésére a bevezetéssel egyidejűleg a szükséges védőműveket meg kell építeni.

(2) A vízszint alatt betorkolló szennyvízvezetékek helyét a parton jelölni kell.

18. § (1) A szennyvíz mezőgazdasági felhasználása esetén a szennyvíz fogadását folyamatosan kell biztosítani.

(2) Szűrőmezőnél a szűrőágyak működésének a talajra és a talajvízre gyakorolt hatását figyelő kutakkal kell ellenőrizni, amelyek vízjogi üzemeltetési engedélyben előírt minőségi vizsgálatáról az üzemeltető gondoskodik.

(3) Előnyben kell részesíteni a tisztított szennyvizek és szennyvíziszapok mezőgazdasági, energetikai vagy egyéb lehetséges hasznosítását.

Árvízvédelmi vonal

19. § (1) Az árvízvédelmi mű létesítése során

a) figyelembe kell venni a folyó középvízi medrét, a folyó szabályozásához szükséges szélességet (folyószabályozási sáv) és a természetes medermozgást, törekedni kell arra, hogy az árvízi és középvízi sodorvonalak iránya ne térjen el lényegesen egymástól, továbbá biztosítani kell, hogy az új töltés a folyó általános szabályozási tervéhez illeszkedjen,

b) kerülni kell az éles töréseket, az árvízi meder átmenet nélküli és nagyarányú szűkítését vagy bővítését, továbbá lehetőség szerint a szakadópartok közelségét, a holtmedrek keresztezését és közelségét, valamint

c) a nyomvonal megállapítása során figyelembe kell venni az előterek kialakításának és a véderdő telepítésének lehetőségét.

(2) A hullámtér szélességét a mértékadó árvízi vízhozam alapján, a természeti adottságok és a már kiépített szakaszok hullámterének szélességéhez alkalmazkodva kell megállapítani.

(3) A beavatkozások tervezése során törekedni kell a meder, a hullámtér és a parti sáv természetközeli állapotának kialakítására.

20. § Az árvízkaput távlati hajózási igény esetén olyan elzárószerezettel kell ellátni, amely a hajózsilip felső fője elzárószerezeteként működhet.

21. § (1) Az árvízi tározó befogadóképességét meghaladó árvízhozamok túlfolyását vagy kizárását biztosítani kell. A túlfolyó méreteit úgy kell megállapítani, hogy a víz átbukása a gát károsodása nélkül történjék.

(2) Az árvízvédelmi művön és az altalajon keresztül átszivárgó vizek kártételeinek elhárítására szolgáló ellennyomó medencét, fakadóvíz-elvezető csatornát úgy kell kialakítani, hogy a fakadóvíz szükség szerint visszatartható, illetve szabályozottan elvezethető legyen.

(3) A védőmű biztonságát közvetlenül nem veszélyeztető, de a mentett oldali területen esetleg kárt okozó szivárgó- és fakadóvíz mennyiségének csökkentésére vagy elvezetésére alkalmazott művet úgy kell kialakítani, hogy az a védőmű és az altalaj állékonyságát ne csökkentse.

22. § (1) Az árvízvédelmi töltés menti 10 m-es védősávot a töltéstől távolodva legalább 5%-os eséssel kell kialakítani.

(2) A helyi terepmélyedést a töltés menti védősávban, holtág keresztezésnél további 10 m-es sávban, legalább az átlagos terepszint magasságáig fel kell tölteni.

23. §⁷ Az árvízvédelmi földmű és fal mentén a hullámtéren a vízoldali töltésláb vonalától mért 60 m-en, a mentett oldalon pedig 110 m-en belül anyaggyödröt, munkagyödröt nyitni, szabadkifolyású kutat létesíteni, tavat kialakítani, illetve a fedőréteg tartós eltávolításával járó tevékenységet folytatni csak a vízügyi igazgatóság (a továbbiakban: igazgatóság) hozzájárulásával, szükség esetén részletes talajfeltárás, állékonysági és szivárgási vizsgálat alapján lehet.

24. § (1) Az árvízvédelmi vonal folytonosságát megszakító átvágás vagy a védőképességet jelentősen érintő megbontás előtt ideiglenes árvízvédelmi vonalat kell létesíteni.

(2) Az ideiglenes árvízvédelmi vonalat a fővédvonallal azonos védbiztonságúra kell kialakítani.

25. § (1) Az árvízvédelmi művet úgy kell karbantartani, hogy védőképessége ne csökkenjen.

(2) Az árvízvédelmi mű állapotát és méreteit rendszeresen, legalább évente, az árvizek levonulása után pedig soron kívül ellenőrizni kell.

(3) A töltés szelvényméreteit és a műtárgyak mérőpontjait legalább ötévenként méréssel kell ellenőrizni.

(4) Árvízvédelmi töltést keresztező vagy a töltésbe épített művek, műtárgyak állapotát évente legalább egyszer, árvíz levonulása után pedig soron kívül ellenőrizni kell. Nyomás alatt működő keresztező létesítményeket ötévenként nyomáspróbával kell ellenőrizni.

Árvízvédelmi töltések és falak

26. § (1) Az árvízvédelmi töltés és fal keresztmetszeti méreteit, alakját és szerkezetét a védmű anyagának, a védművel együtt dolgozó altalaj rétegződésének, talajmechanikai és hidrogeológiai tulajdonságának, a mértékadó magasságú és tartósságú árvízszinteknek a figyelembevételével, méretezés és ellenőrző számítások útján kell kialakítani.

(2) A védművet úgy kell kialakítani, hogy a várható legkedvezőtlenebb körülmények halmozódása esetén is megfeleljen a biztonsági követelményeknek, továbbá kielégítse a védekezés és karbantartás igényeit. Az állékonysági, szilárdsági számításoknál a mértékadó árvízszintnek az előírt magassági biztonsággal növelt magasságát, illetve vízszintjét kell alapul venni. Gyeptakaróval védett felületnél a rézsűkön a humuszréteg, a koronán a domborítás, illetve a töltéskoronán létesítendő út tükörszintje feletti rétegek nem számíthatók be az előírt méretezés szerinti keresztmetszeti méretekbe.

(3) Ha az árvízvédelmi töltés a mértékadó árvizet meghaladó tartósságú és magasságú üzemi vízszintet tart, a töltés méreteit ennek a különleges helyzetnek megfelelően kell megállapítani. Az átázás elleni biztonságot a permanens szivárgás alapulvételével, a védmű magassági

biztonságát a hullámverés elleni védelemmel együtt, a böge sajátosságainak a figyelembevételével kell esetenként meghatározni.

27. § (1) Az árvízvédelmi földmű legkisebb koronaszélességére, domborítására, legmeredekebb rézsűhajlására és a kitérőkre vonatkozó előírásokat az *1. számú melléklet* határozza meg.

(2)⁸ Új árvízvédelmi töltések esetén, amennyiben a védképesség számításokkal igazolt, az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség engedélyével az Országos Vízügyi Főigazgatóság szakvéleménye alapján el lehet térni az 1. számú melléklet 1. pont *a)* alpontjában meghatározott szélességtől az 1. számú melléklet 1. pont *b)* alpontjában meghatározott szélességig.

28. § (1) Földtöltés mentett oldali erősítéséhez a meglévő földmű anyagánál csak kevésbé vízzáró vagy azzal azonos minőségű talajt lehet beépíteni.

(2) Ha a töltés és altalajának anyaga vagy a töltés mérete miatt árvíz esetén biztonságot veszélyeztető szivárgások keletkezhetnek, akkor az állékonyság megteremtésére

*a)*⁹ a víz felőli oldalon vízzáró burkolatot, vízzárást javító megoldást, agyagéket, szádfalat vagy résfalat, valamint

b) a mentett oldalon szivárgót, megcsapoló kutat, ellennyomó-medencét vagy az állékonyságot növelő természetes jellegű feltöltést

kell készíteni.

(3) A szigetelést a töltésben levő műtárgyakhoz vízzáró módon kell csatlakoztatni.

29. § (1) Az árvízvédelmi földművet az erózió és a hullámverés káros hatása ellen meg kell védeni.

(2) Rézsűburkolatot kell készíteni a jég romboló hatása elleni védelem céljából a műtárgyaknál, továbbá akkor is, ha hely hiányában a földtöltésre az 1. számú mellékletben előírt legkisebb rézsűhajlást nem lehet kialakítani.

(3) Az árvízvédelmi töltés rézsűburkolatát szűrőágyazatra kell fektetni, és úgy kell kiképezni, hogy az a rézsű alakváltozását károsodás nélkül kövesse. A burkolatot megfelelő lábazati biztosítással úgy kell kialakítani, hogy alóla a víz akadálytalanul eltávozhasson.

(4) A töltés mentett oldali rézsűjén vízzáró burkolatot vagy vízzáró támfalat csak a töltésen átszivárgó víz akadálytalan távozását biztosító szűrőzéssel, szivárgóval ellátva szabad létesíteni.

30. § (1) Az árvízvédelmi töltésbe épülő létesítményt úgy kell kialakítani, hogy a talajmozgásokat rugalmasan, káros elváltozás nélkül kövesse, a töltésen való közlekedést, a védekezést, a fenntartási és töltésfejlesztési munkákat ne akadályozza, az árvízvédelmi biztonságot ne csökkentse, továbbá a mélyvezetésű műtárgyak mérete a mászhatóságot biztosítsa. Az azonos rendeltetésű létesítményeket egyedi vizsgálatok alapján lehetőleg egyesíteni kell.

(2) A töltés testében és a töltés mentén 10 m-es védősávban elhelyezett, a védőmű biztonságát érintő létesítményt a vízépítési műtárgyak erőtani tervezésére vonatkozó előírások szerint kell méretezni.

Árvízvédelmi vonal kiegészítő létesítményei

31. § Az árvízvédelmi vonal mentén védelmi központokat, őrtelepeket, raktárakat kell létesíteni, olyan számban és befogadó képességgel, hogy lehetővé tegyék a szakaszvédelemvezetés és a műszaki irányítóknak az árvízvédelmi vonal menti elszállásolását és megfelelő ellátását a védekezés teljes időtartama alatt. A raktárakat úgy kell kialakítani, hogy a védekezés megkezdéséhez szükséges induló készlet tárolására alkalmasak legyenek.

32. § (1) Az elsőrendű árvízvédelmi vonal mentén szükség szerinti sűrűséggel magassági alappontot, a műtárgyakon pedig mérőpontokat kell elhelyezni.

(2) Az árvízvédelmi vonalat kilométerenként és hektométerenként szelvénykövekkel kell ellátni, amelyeket időjárásálló módon, számozással meg kell jelölni.

(3) A töltéskoronán és rézsűn, illetve a mentett és vízoldali védősávokban csak a töltéstartozékok és – szükség esetén – az árvízvédelmi mű infrastrukturális létesítményei helyezhetők el.

33. § (1) Nagyvízi vízmércét kell elhelyezni az árvízvédelmi vonal mentén a kijelölt nagyobb műtárgyaknál és a különböző védvonalak találkozásánál, továbbá az elsőrendű árvízvédelmi vonal mentén őrjárásonként, illetve a folyó és a fővédvonal sajátosságaihoz alkalmazkodva, a másod- és harmadrendű árvízvédelmi vonalnál pedig a helyi sajátosságok által indokolt helyeken.

(2) A vízmércét ott kell elhelyezni, ahol a vízszintet helyi duzzasztás vagy örvénylés nem befolyásolja, a jég romboló hatásától védve van és minden árvízi vízállásnál leolvasható.

(3) A nagyvízi vízmérce „0” pontját a Balti alapszinthez képest kell meghatározni.

34. § (1) Ha a hullámverés veszélye olyan mértékű, hogy a gyepesített földrézsűben kárt okozhat, akkor az árvízi meder lefolyási viszonyait, illetve a hullámtér szélességét és az árvízlevezetés egyéb szempontjait figyelembe véve, a töltés elé – lehetőleg a területre jellemző, őshonos fajokból álló – véderdőt vagy egyéb biológiai hullámtörő sávot kell telepíteni. Amennyiben ez nem lehetséges, a földrézsűt egyéb műszaki védelemmel kell ellátni.

(2) A hullámtéri véderdőben, a védekezéskor szükséges vízi szállítás és a kikötés céljára – a helyi viszonyoknak megfelelően – legalább 50 m szélességű nyiladékot kell biztosítani.

35. § (1) Az elsőrendű árvízvédelmi vonalon, a védekezés és a szállítás akadálytalan végrehajtása érdekében, megfelelő távolságban, kellő számú fel- és lejáró utat kell létesíteni.

(2) Az útfeljárót – a keresztező út jellegének figyelembevételével – a vonatkozó előírásoknak megfelelően kell kialakítani.

(3)¹⁰ Az elsőrendű árvízvédelmi vonalat a közforgalomtól sorompóval el kell zárni, ha azon egyébként nincs kijelölt közforgalmú út.

36. § (1) Amennyiben az elsőrendű árvízvédelmi vonalon szilárd burkolatú út vagy kerékpárút létesül, az útalap szerkezetét a mértékadó árvízszint és az előírt magassági biztonság felett kell kiépíteni.

(2) Az árvízvédelmi vonalon védekezési időszakban csak a védekezéssel összefüggő forgalom folyhat. A kerékpárút kialakítása, forgalma nem korlátozhatja a töltésen történő fenntartási és üzemeltetési feladatok ellátását.

(3) Az árvízvédelmi töltésen korlát nem létesíthető, kivéve keresztező létesítmények, támfalak esetében.

A mederszabályozás általános előírásai

37. § (1) A mederbe történő beavatkozást elsődlegesen az emberi élet védelmére, az árvíz és a jég, az uszadék akadálytalan levonulására, a partok védelmére, a vízi közlekedési, a környezetvédelmi, természetvédelmi és környezetfejlesztési, valamint a vizekkel kapcsolatban lévő ökoszisztémák védelmével, állapotuk javításával kapcsolatos érdekekre figyelemmel a morfológiai, geológiai, hidrológiai és hidraulikai adottságoknak, továbbá a meder anyagának, a görgetett és lebegtetett hordalék mennyiségének és minőségének megfelelően kell megvalósítani.

(2) A mederszabályozást úgy kell végrehajtani, hogy

a) az kielégítse a vízgazdálkodás, a vízi közlekedés, a vízminőség-védelem, a jó ökológiai állapot, a jó ökológiai potenciál és szükség esetén a rekreáció, az idegenforgalom és a turisztika követelményeit, és

b) az általános szabályozási tervvel összhangban álljon, ennek hiányában az időközben a mederben bekövetkezett változásokat, a folyószabályozás szükségességét és a folyó természetes medermozgását kell figyelembe venni.

38. § (1) A mederszabályozási művet úgy kell kialakítani, hogy az hátrányosan ne befolyásolja a szabályozással közvetlenül érintett mederszakaszhoz kapcsolódó szakaszokat, azok létesítményeinek állékonyságát, rendeltetésszerű működését, továbbá biztosítsa a víz megfelelő rávezetését és továbbvezetését.

(2) A szabályozás és a szabályozási célú kotrás helyét, szélességét és mélységét úgy kell megállapítani, hogy

a) ne veszélyeztesse a meglévő szabályozási műveket, hidakat és egyéb létesítményeket,

b) ne befolyásolja károsan a folyó esés- és mederviszonyait, a tó mederviszonyait, valamint

c) a folyó és tó különböző hasznosítási érdekeit.

(3) A meder árvízlevezető képességét rontó zátonyok kotrását úgy kell elvégezni, hogy a zátony kialakulása előtti árvízlevezető képesség helyreálljon.

39. § (1) Anyagkitermelési célú kotrás során a folyó- és tószabályozás, a vízvédelem, a környezet- és természetvédelem, a hajózás és szükség szerint az idegenforgalom és a turisztika érdekeit figyelembe kell venni.

(2) Az anyagkitermelés céljából végzett öbölszerű kotrás nem károsíthatja a középvízi medret, hajózható folyókon a legkisebb hajózási és szabályozási vízszintre megállapított hajóútméreteket, a meglévő szabályozási és egyéb műveket, és nem veszélyeztetheti a partok állékonyságát, az árvízvédelmi művek biztonságát. A kotrás befejezése után a területet úgy kell rendezni, hogy az a tájba beilleszkedjék.

40. § (1) A partok védelmét szolgáló burkolatot tartós, kopás és fagyálló módon, és tájba illeszthetően kell kiépíteni. A kötőanyag nélküli burkolatot úgy kell kiképezni, hogy rézsúje 1:1,5 hajlásnál meredekebb ne legyen, a megtámasztó lábazati kőhányás koronaszélessége legalább 1,0 m legyen, a vízdoldali koronaél vonala pedig a szabályozási vonalon húzódjék. Szükség esetén a partvédelmet szűrőzéssel kell kiegészíteni.

(2) Folyószabályozásnál és tószabályozásnál lehetőség szerint biotechnikai mű alkalmazandó.

41. § A nagyvízi mederben történő terepalakításhoz (gödör nyitása, feltöltés) az igazgatóság hozzájárulása szükséges. Az anyaggyödröt lehetőség szerint be kell kötni a főmederbe.

Folyószabályozás

42. § (1) A mederszabályozást úgy kell végrehajtani, hogy a folyó kis- és középvíze egységes mederben folyjon le.

(2) A szabályozott folyószakaszon biztosítani kell a kis-, közép- és nagyvízi sodorvonal összhangját úgy, hogy minél kisebb szögben találkozzanak.

(3) A mesterséges beavatkozást, valamint a természetes folyamatok következtében lefolyástalanná vált mélyedést lehetőség szerint a mederbe be kell kötni.

(4) A folyó mentén a nyilvántartási szelvényeket kővel vagy egyéb módon rögzíteni kell.

43. § (1) A mederátvágásnak, illetőleg a vezérárokknak a helyét, vonalazását és méreteit a folyószabályozás általános előírásainak betartásával, a meder anyagának, a meder várható kialakulásának, a folyószakasz jellegének, mederviszonyainak és a csatlakozó folyószakasz várható kifejlődésének, valamint az árvizek, hordalék és a jég levonulási viszonyainak, víziutaknál a hajózási igényeknek a figyelembevételével kell megállapítani.

(2) Az átvágást a szomszédos kanyarulatokhoz csatlakozva ívesen, a morfológiai jellemzők és a hajózási igények figyelembevételével kell kiképezni.

(3) Az átvágás homorú partvonalát a túlfejlődés ellen meg kell védeni.

44. § (1) A folyó homorú oldalán vezetóművet, illetve kődeponiát kell létesíteni, ha a többcélú igényekkel alátámasztottan meghatározott szabályozási vonal nem illeszkedik a szakadóparthoz.

(2) A vezetóművet keresztgátakkal a partba be kell kötni.

(3) A szabályozási vonal mentén a kődeponia vonalazását és szélességét úgy kell megállapítani, hogy a kialakított új partot a fokozatosan leszakadó kőanyag a mederfenékgig érően betérítse. A leszakadó kőanyag utólagos rendezéséről kisvízes időszakban kell gondoskodni.

(4) A mindkét partot érintő mederszabályozás esetén a folyó homorú oldalán vezetóművet, a domború oldalán pedig sarkantyúkat kell alkalmazni. A folyón kétoldali vezetóművet csak műszakilag és gazdaságilag indokolt, kivételes esetben szabad létesíteni.

Folyóhasznosítás

45. § A folyócsatornázás és a vízszintszabályozás a vízfolyás teljes érintett szakaszára vonatkozóan, összehangolt rendszerben alakítandó ki.

46. § (1) Vízlépcsőn a folyóra jellemző halállomány és a makroszkopikus élőlények átjutását biztosítani kell úgy, hogy a folyón történő hosszirányú mozgásuk, vándorlásuk akadálymentesen lehetővé váljon.

(2) A tervezett megoldásnak az érintett folyószakasz jellemzőit kell modelleznie a víz sebessége, az energiasűrűség és az esés tekintetében.

(3) Ahol a rendelkezésre álló hely, a tulajdoni és a morfológiai viszonyok lehetővé teszik, természetközeli – a természetes folyóvízi élőhelyeket utánzó – megoldást kell alkalmazni.

47. § (1) A hajózsilipet az élővíztől mólóval vagy osztószigettel el kell választani. A mólót az áramlási viszonyoknak megfelelően kell kialakítani. Az így kialakuló elő- és utócsatornában helyet kell biztosítani az átzsilipelésre várakozó hajók részére, valamint a hajózsilipbe való be- és kihajózásra.

(2) Az elő- és utócsatorna hosszát – ha szükséges, modellkísérlettel – úgy kell megállapítani, hogy a víziút osztályának megfelelő hajó, bárka és tolt kötelék a hajózsilipkamrába biztonságosan behajózhasson.

(3) A hajózsilip környezetében hajóforduló helyről és az előrelátható hajóforgalomnak megfelelő várakozótérről is gondoskodni kell.

48. § (1) A zsilipkamra töltését és ürítését úgy kell megoldani, hogy a kamrában a vízlengés és hullámverés következtében a vízi járművekben ne keletkezzen kár.

(2) A várakozótérben és a zsilipkamrában kikötőberendezésről kell gondoskodni.

(3) A hajózsilip üzemi zárószervezetének rendszeres karbantartását ideiglenes elzárási lehetőséggel kell biztosítani.

49. § (1) A duzzasztó, a hajózsilip és a kapcsolódó létesítmények kezelésére, üzemeltetésére és fenntartására készített üzemeltetési szabályzatban meg kell határozni

a) a jellemző vízszinteket és azok időtartamát,

b) az átbocsátandó víz mennyiségét, valamint

c) az árhullám és a jég lebocsátásának módját.

(2) A folyami nagyműtárgyakat 5 évente ellenőrizni kell az árvízvédelmi, statikai, hidraulikai és gépészeti szempontok figyelembevételével.

Víziutak

50. § (1) A mesterséges víziutakon a jellemző hajózási vízszinteket az üzemvízszintek figyelembevételével kell meghatározni.

(2) A hajózásra alkalmas tavakon a hajóút kialakításakor, illetve kijelölésekor a vízszintváltozást, a mederviszonyokat, valamint az üdülés, a természet- és környezetvédelem érdekeit kell figyelembe venni.

(3) A meglévő víziutaknak a hajózásra alkalmas, illetőleg hajózásra alkalmassá tehető természetes és mesterséges felszíni vizek víziúttá nyilvánításáról szóló jogszabályban meghatározott hajózási és forgalmi jellemzőit figyelembe véve kell a csatlakozó mesterséges víziút méreteit meghatározni.

51. § (1) Természetes víziutak fenntartása során a folyószabályozásra vonatkozó előírásokat figyelembe kell venni.

(2) A természetes víziúton a rossz gázlót mederkotrással kell javítani, ha a hajóút mérete szabályozási művekkel nem biztosítható.

Hegy- és dombvidéki területek vízrendezése

52. § (1) A vízfolyás belterületi szakasza felett a belterületi szakasz kiépítésének megfelelő árvízi vízhozam biztonságos mederbe terelését vagy visszatartását meg kell oldani. A belterületi szakasz alatt a további mederhez csatlakozó átmeneti szakaszt kell kiépíteni.

(2) Ha a mértékadó nagyvíz csak a terepszint felett vezethető le, árvízvédelmi művet kell létesíteni és fenntartani.

(3) A beavatkozások tervezése során törekedni kell a meder és a parti sáv természetközeli állapotának kialakítására, majd ennek fenntartására.

(4)¹¹ Nagyvizek levezetésével kapcsolatos beavatkozások tervezése során törekedni kell árvízcsúcs-csökkentő tározók és záportározók létesítésére, és az időszakosan vízjárta területek vízvisszatartásba történő bekapcsolása lehetőségének biztosítására.

53. § Az oldalműtárgy fenntartása és üzemeltetése – ha jogszabály vagy vízjogi engedély másképp nem rendelkezik – az oldalág kezelőjének feladata. Amennyiben a torkolati műtárgy a befogadó kezelőjének területére esik, a torkolati műtárgy fenntartását, üzemeltetését a befogadó kezelőjének mederkezelői hozzájárulásában rögzített előírások alapján kell végezni.

54. § A lefolyásukban árvízvédelmi mű által akadályozott vizeket zárószerkezettel ellátott műtárgyon át kell a befogadóba vezetni vagy szivattyúzással átemelni.

55. § (1) A vízfolyás medrének mélységét a kiépítési vízhozam figyelembevétele mellett a környező földrészletek művelési ágától és a beépítettségétől függően kell megválasztani, lehetőleg a természetes morfológiai tényezők megtartásával.

(2) A meder geometriai jellemzőit a tervező a hidrológiai-hidraulikai számítások, a talajmechanikai szakvélemény alapján a kezelő által előírt mederfenntartási, üzemeltetési szempontoknak megfelelően határozza meg.

(3) Rendezett vízfolyás rézsúit, védtöltéseit és egyéb földműveit biológiai védelemmel vagy burkolattal kell védeni.

(4)¹² Vízfolyások kiépítettségének meghatározásánál tavak, tározók árvízcsúcs-csökkentő hatását csak akkor szabad figyelembevenni, ha azok folyamatos működtetése biztosított, vagy megszüntetésük esetén a pótló beavatkozások a vízjogi engedélyben meghatározásra kerültek.

56. § Töltéssel ellátott befogadó esetében a vízfolyás alsó szakaszán, a befogadó visszaduzzasztásának határáig – a befogadó vízfolyás árvízvédelmi követelményeinek megfelelő – töltéseket kell létesíteni, vagy az árvízvédelmi biztonságot kielégítő torkolati műtárgyat kell építeni.

57. § (1) A vízfolyás medrében duzzasztást okozó műtárgy nyílásméreteit úgy kell megállapítani, hogy a mértékadó vízhozam átfolyáskor

a) a sebesség a meder anyagára megengedett határsebességnél ne legyen nagyobb, és

b) a duzzasztás ne okozzon kárt.

(2) Lehetőség szerint a vízi élőlények számára a hosszirányú átjárhatóságot biztosítani kell.

Síkvidéki területek vízrendezése

58. § (1) A felszíni víz elvezető-csatornák és az átemelő telepek teljesítőképessége megállapításakor a töltéseken átszivárgó, valamint a fakadó vizek mennyiségét is számításba kell venni. A felszíni víz elvezető-csatornahálózat, a torkolati művek, az átemelőtelepek és tározók teljesítőképességét össze kell hangolni.

(2) A tervezés során figyelemmel kell lenni

a) a bel- és külterületi vízelvezetések összhangjára és

b) a belvíztározási és vízvisszatartási lehetőségekre.

59. § (1) A felszíni víz elvezető-csatornákat a vízgyűjtőterület legmélyebb részén kell vezetni a kivitelezés, a fenntartás és az üzemeltetés műszaki-gazdasági szempontjainak mérlegelésével.

(2) Többcélú hasznosítás esetén a meder geometriai és hidraulikai méretezésénél lehetőleg minden igényt figyelembe kell venni.

60. § A felszíni víz elvezető-csatornák rézsűit, valamint a töltésfelületeket gyepesítéssel vagy egyéb védelemmel kell ellátni.

Belterületi (települési és beépített területi) vízrendezés

61. § (1) A tervezés során a befogadót egyidejűleg terhelő vízmennyiség alapján ellenőrizni kell a befogadó terhelhetőségét, szükség szerint gondoskodni kell a vízhozamtöbblet időszakos záportározókban való elhelyezéséről.

(2) A felszíni víz elvezető-csatornát, a vezetéket és műtárgyaikat úgy kell kialakítani, hogy bennük pangóvíz vagy iszaplerakódás ne keletkezzen.

(3) A csapadékvíz szikkasztása csak más műszaki megoldás hiányában, az azt alátámasztó talajmechanikai szakértői vélemény birtokában alkalmazható. Csapadékvíz szikkasztása esetén annak megvalósíthatóságát szikkasztási próbával, illetve talajmechanikai vizsgálattal igazolni kell. A szikkasztó méretét úgy kell meghatározni, hogy a lehulló csapadékvíz tározása biztosított legyen.

62. § (1) Az elvezetendő csapadékvízhozamot a területre érvényes mértékadó intenzitású és előfordulási valószínűségi csapadék értéke alapján költség-haszon elemzés figyelembevételével kell kiszámítani.

(2) A terepadottságoknak megfelelően csapadékvíz elvezető vápa is tervezhető.

(3) A nyílt csapadékvíz-elvezető árkok, vápák védelmét minimálisan gyepesítéssel kell biztosítani. Amennyiben a talajmechanikai adottságok indokolják, a medret burkolattal kell ellátni.

63. § (1) Zárt csapadékvíz-csatornában összegyűjtött csapadékvíz természetes befogadóba való bevezetése előtt hidraulikailag méretezett iszap- és olajfogó műtárgyat kell elhelyezni, kivéve a tetőfelületekről történő közvetlen vízbevezetést. Szükség esetén a befogadó visszaduzzasztásának kizárására tiltó vagy csappanttyú beépítése és vízátemelési lehetőség biztosítása szükséges.

(2) Zárt csapadékvíz-csatorna és nyíltárok csatlakozásánál meg kell akadályozni, hogy a zárt csatornába lerakódást, eldugulást előidéző anyagok jussanak.

(3) Zárt csapadékcsatorna tisztítási lehetőségét annak teljes hosszában biztosítani kell.

A vízrendezési művek szivattyútelepei

64. § (1) A szivattyútelep helyét a vízgyűjtő mélypontján kell kijelölni, és úgy kell megtervezni, hogy belvízi elöntés az üzembiztonságot ne veszélyeztesse.

(2) A szivattyútelep kapacitásának a vízgyűjtő területről lefolyó, a tározás hatását is figyelembe vevő mértékadó vízhozammal összhangban kell lennie. A szivattyútelep mértékadó kapacitását a leggyakoribb emelőmagasság és a szélső helyzetek együttes mérlegelésével kell megállapítani.

(3) A szivattyútelepi gépegységek számát és vízszállító képességet úgy kell meghatározni, hogy a mindenkor lefolyó vízhozammal arányos üzemelés biztosítható legyen.

65. § (1) A tárolási lehetőség és az üzemzavar következményeinek mérlegelésével kell a tartalék gépegységek teljesítményét, számát és jellegét, továbbá tartalékenergia biztosításának, a kétirányú áramellátásnak a szükségességét meghatározni és biztosítani a gépek, berendezések gyors és biztos üzembe helyezhetőségét.

(2) A szivattyútelep tervezése során vizsgálni kell a gravitációs kivezetés, az automatizálás, a kettős működtetés, a vízhozammérés és a gépi gerebtisztítás igényét és lehetőségét.

66. § (1) A szivattyútelepet a szivattyúk és a halak védelmét egyaránt szolgáló berendezéssel kell ellátni.

(2) A szivattyútelep szívóaknáját úgy kell kialakítani, hogy az elzárható és vízteleníthető legyen.

(3) Meghibásodás, kapacitásnövelés esetére szivattyúprovizórium telepítésének a feltételeit biztosítani kell.

67. § (1) A hullámtéren transzformátort az árvízvédelmi töltés előírt koronaszintjénél alacsonyabban tilos elhelyezni.

(2) Szivattyútelepen az átemelt vízmennyiséget és a felhasznált energiát mérni kell. Új szivattyútelep létesítésénél biztosítani kell az energiafogyasztás távmérésének lehetőségét.

(3) Szivattyútelep üzembiztonságát évente üzempróbával ellenőrizni kell.

Térségi vízszétosztás, mezőgazdasági vízhasznosítás általános előírásai

68. § (1) Az öntözőrendszerek és felszíni víz elvezető-főcsatornák fővízkivételénél, valamint a vízáradó helyeken a vízmennyiség méréséről és a mérési eredmények nyilvántartásáról gondoskodni kell.

(2) Az öntözőcsatorna töltéseinek biztonsága érdekében a hatósági engedélyben jóváhagyott helyen és számban túlfolyót kell létesíteni. A túlfolyó víz befogadásáról gondoskodni kell.

(3) A csatorna és műtárgyainak méretezésénél az alkalmazásra kerülő gerebek duzzasztó hatását figyelembe kell venni.

(4) A 16 m-nél szélesebb víztükrű vagy hajózásra, illetve kishajózásra használt felszíni víz elvezető-csatorna rézsűit a hullámverés kártételeitől meg kell védeni.

Öntözés

69. § (1) Az öntözőtelep létesítményeit – a vízkorlátozási időszakot kivéve – úgy kell kialakítani, hogy az ellátandó terület tervezett vízszükséglete a szükséges időben és vízszintmagassággal biztosítható legyen.

(2) Öntözőtelepek esetében az állami tulajdonú vízellátási területén elhelyezhető a szivócső, a vízkitermelést végző szivattyú és a legközelebbi birtokhatárig érő nyomócső. Az öntözéshez szükséges egyéb tartozék vagy berendezés csak az öntözőtelep területén helyezhető el.

70. § (1) Az öntözőtelep vízlevezető csatornáit úgy kell elhelyezni és kialakítani, valamint az árasztó és csurgalékvizet elvezetni, hogy a telepen kívüli belvízelvezetéssel összhangban legyen.

(2) Öntözésre berendezett területen a levezetőcsatornát úgy kell kialakítani, hogy a mértékadó vízhozamhoz tartozó vízszint legalább 30 cm-rel a terep felszíne alatt maradjon.

(3) Árasztó öntözésre berendezett telepet szivárgóárokkel, illetve vízlevezetőárokkel kell körülvenni és az összegyűlt vizet el kell vezetni.

71. § (1) Az öntözés célját szolgáló nyomócsőhálózatot és szerelvényeit úgy kell kialakítani, hogy

a) vízteleníthetők, továbbá üzem közben légteleníthetők legyenek, valamint

b) üzem közben a nyomás a nyomásviszonyokra jellemző pontokon ellenőrizhető, továbbá meghibásodás esetén a hibás szakasz kiiktatásával a részleges üzemelés biztosítható legyen.

(2) Főnyomócső-vezeték belterületen csak akkor lehet átvezetni, ha más műszaki megoldás nem alkalmazható.

(3) A nyomócsővezeték irányváltásait, elágazásait, végeit elmozdulás ellen biztosítani kell.

(4) A beépített nyomócsőhálózatot nem mélyművelésű területen legalább 0,8 m-es takarással, mélyművelésű területen legalább 0,3 m-rel a mélyművelésű szint alatt kell elhelyezni.

(5) Esőztető telep nyomócsővezetékébe hígtrágya-becsatlakozást csak a nyomásközpont zárt területén kívül szabad létesíteni.

(6) A nyomócsővezeték nyomvonalát, valamint más vezetékkel és kábellel való keresztezését jól láthatóan meg kell jelölni.

(7) A nyomócsőre telepített műtárgy, szerelvény földből kiálló vagy a művelési zónában levő részeit a művelő gépek okozta mechanikai sérülés ellen védeni kell. Magas növésű kultúrában a műtárgy helyét jól láthatóan meg kell jelölni.

(8) Az öntözőcső-hálózatot csak nyomáspróba és próbaüzemelés után szabad üzembe helyezni.

72. § (1) A csepegtető öntözőtelepek szárnyvezetékait és felszálló ágát úgy kell elhelyezni, hogy a talajművelést ne akadályozzák, a talajművelő gépek ne okozzanak mechanikai sérülést, ne tegyenek kárt a csepegtető csövekben, testekben.

(2) A szűrő és tápoldatozó központokat úgy kell tervezni, illetve kialakítani, hogy a csepegtető testekhez ne kerüljön szennyeződés.

Tavak (természetes tavak, mesterséges tavak, halastavak, tározók, holtágak)

73. § (1) A tó kialakításakor figyelembe kell venni az érintett térségben már meglévő belvíz és öntözési rendszerek működési feltételeit.

(2) Átfolyó rendszerű tó csak ott létesíthető, ahol nincs elegendő hely külön tápcsatorna, lecsapoló csatorna létesítéséhez.

74. § (1) A párolgási veszteséget legalább 10%-os előfordulási valószínűséggel kell figyelembe venni.

(2) Gondoskodni kell a megemelkedő vagy süllyedő talajvízszint hatása által érintett terület és létesítményei megvédéséről, szükség esetén a talajvíz szabályozásáról és a vízszintváltozás méréséről.

(3) A feltételezett töltésszakadás, töltésmeghágás alatti mederszakaszra előntési térképet kell készíteni.

75. § Tómederben belső anyagárkot, halágyat csak a töltés lábától számított legalább 4 m széles padka kihagyásával szabad kialakítani. A teletető töltése és bevágása között minden oldalon legalább 1 m széles padkát kell hagyni.

76. § Meglevő, vizet nem tartó töltés tó töltéseként csak az állékonyság biztosítását igazoló vizsgálatok alapján vehető igénybe.

77. § (1) Völgyzárógátas tó töltésének koronaszintjét a völgy legmélyebb részén a tengelyvonalban egyrészt az ülepedési ráhagyás mértékén túl legalább 0,3 m-rel, másrészt keresztirányban a koronaszélekhez mérten domborítással legalább 0,2 m-rel meg kell emelni. A gátat, árapasztót úgy kell kialakítani, hogy rendkívüli árvíz esetleges átbukása előre megtervezett helyen következzen be és a legkisebb kárt okozza.

(2) Dombvidéki tavak esetében a gát koronaszintjének a tó mértékadó árvízszintjénél legalább 0,5 m-rel magasabbnak kell lennie. Síkvidéki tógazdaság töltéseit a tervezett legnagyobb vízszintnél legalább 0,5 m-rel magasabban, a talajminőségnek megfelelő keresztmetszettel kell kialakítani. A mértékadó vízszint magasságánál, illetve a legnagyobb vízszint meghatározásánál az árvízszinten kívül a hullámvás magassága hatását is figyelembe kell venni.

(3) A tározó földgátjának legkisebb koronaszélessége 3,0 m.

78. § (1) A földgát felvízi rézsút az üzemszerűen lehetséges legnagyobb sebességű vízszintsüllyedésből származó hatás figyelembevételével kell kialakítani.

(2) Az alvízi rézsún a csapadék eróziót nem okozó, a rézsú állékonyságát nem veszélyeztető elvezetéséről gondoskodni kell.

79. § (1) A töltés üzemvízszint feletti és burkolattal nem védett részeit, illetve a mentett oldali rézsút az erózió ellen füvesítéssel vagy műszaki létesítménnyel kell megvédeni. A tavak medrének rendezését a hasznosítási célnak megfelelően kell előirányozni.

(2) Mesterséges tavak töltéseit a szél és a hullámverés romboló hatásától elsősorban biotechnikai művekkel kell megvédeni. A növényzet kifejlődéséig gondoskodni kell a töltések ideiglenes védelméről.

(3) A töltésbe és a töltéslábtól számított 10 m távolságon belül – hullámvédelmi célt szolgáló őshonos fa- és cserjefajok kivételével – nem szabad fát vagy bokrot ültetni.

80. § (1) A tavak üzemi vízszintszabályzó műtárgyának elhelyezésénél és kialakításánál törekedni kell a tómeder teljes gravitációs lecsapolhatóságára.

(2) A tavak leürítésének időpontját az igazgatósággal egyeztetni kell.

(3) Tavak belvízvédelmi készülség időszakában leüríteni tilos.

81. § A tó műtárgyait úgy kell kialakítani, hogy mellettük az állékonyságot károsító szivárgás ne léphessen fel.

82. § (1) A gátba épített műtárgy és a gáttest érintkezési felületét úgy kell kialakítani, hogy a műtárgy menti szivárgás sebessége a gáttest anyagára megengedettnél kisebb legyen.

(2) A műtárgyat vízhozammérésre és vízmintavételre alkalmasan kell kialakítani. A vízállás észlelésére vízmércéket kell elhelyezni.

(3) A műtárgyat a jégnyomás ellen védeni kell.

(4) A halastó gátjába épített műtárgyat – kivéve az árapasztót – úgy kell kialakítani, hogy a halak áthaladása megakadályozható legyen.

83. § (1) Az árapasztót és tartozékait a mértékadó árvíz kártétel nélküli levezetésére kell méretezni. A méretezésnél nem lehet figyelembe venni a leeresztő zsilip vízemésztését, valamint az adott tó felett üzemelő tavak árvízcsúcs csökkentő hatását. Az árapasztó méretének megállapításánál az árhullámnak a tározó víztükrén való ellapulását figyelembe lehet venni.

(2) Annál a tónál, amelyen élővíz folyik át, a feltételezett töltésszakadás következményeit számítással meghatározva, az árapasztó műtárgyat és a levezető csatornáját legalább a 3–10%-os előfordulási valószínűségű árvízhozamra kell méretezni.

(3) Zárt szelvényű árapasztót a mértékadó árvízi vízhozam 1,3-szeres értékét alapul véve kell méretezni.

(4) Árapasztóban halrács legfeljebb a 10%-os előfordulási valószínűségű árvíz magasságáig helyezhető el. Az árapasztó méretezésénél feltételezni kell a halrács eltömődését, vagy öntisztuló halrácsot kell alkalmazni.

84. § (1) A tenyészidő alatt állandó vízborítású, éves vagy többéves kiegyenlítésű völgyzárógátas tározóban gondoskodni kell a fenékleürítésről és az annak érdekében szükséges fenékrendezésről. A fenékleürítő műtárgyat úgy kell elhelyezni, hogy hozzá külső vagy belső halágy egyidejű vagy utólagos kiépítéssel csatlakoztatható legyen.

(2) A fenékleürítő keresztmetszetét a tározó alatti meder vízszállító képessége, a tározótérfogat és a felvízi földrézsű állékonyságának függvényében meghatározott leürítési idő alapján kell meghatározni.

(3) 4,0 m-nél nagyobb vízmélységű tározóhoz legalább 0,8 m belső méretű fenékleürítőt kell készíteni.

(4) A fenékleürítőn és az üzemi vízkivételi műtárgyon a felvízi oldalon két egyenértékű elzárást kell létesíteni.

(5)¹³

85. § (1) Tó építésénél az alatta lévő mederszakaszhoz megfelelő átmeneti szelvénnel kell csatlakozni.

(2) A tavakat szükség szerint, a talajvízszint káros megemelkedésének, illetve a szomszédos területen keletkező károknak a megakadályozására az elvezető hálózatba bekötött szivárgóval kell körülvenni.

(3) A körtöltéses és a hosszöltéses halastavak tápláló-, valamint elvezető csatornáit úgy kell kialakítani, hogy lehetőleg egymástól függetlenül biztosítsák a feltöltést és a leürítést.

(4) A tó és tározó létesítése során a tó alatti mederszakasz vízszállító képességét a tó vízleeresztésével összhangban kell tervezni és kivitelezni.

(5) Tó leürítésére szolgáló mű, csatorna, műtárgy vízemésztő képességét a technológiai igények szerint kell meghatározni.

86. § (1) Hévíz csak részletes, esetenként végzett, teljes körű és egyetértő halélettani vizsgálat alapján vezethető halastóba.

(2) Főművi vízbetáplálás esetén biztosítani kell a betáplált vízmennyiség mérését és nyilvántartását.

(3) Tógazdaságba befolyó és onnan elfolyó vizet vízminőségi szempontból vizsgálni kell. Gazdasági és vízminőségi szempontok és a helyi adottságok figyelembevételével az elfolyó víz befogadóba való bebocsátását megelőzően meg kell vizsgálni biológiai szűrőmezőn való átvezetésének lehetőségét is.

Nagytavak

87. § A nagytavak partját és a partvédő műveket úgy kell kialakítani, hogy megfeleljenek a statikus és dinamikus igénybevételeknek, valamint kielégítsék a vízgazdálkodási, az idegenforgalmi és turisztikai, esztétikai, környezet- és természetvédelmi igényeket. A partvédő műveket és a mederben elhelyezkedő létesítményeket olyan anyagból kell építeni, amely a víz, a fagy és a jég romboló hatásának ellenáll, a víz minőségét, biológiai egyensúlyát károsan nem befolyásolja.

88. § (1) A Balaton és a Velencei-tó szabályozásánál a partvédő művek felső élét és a csatlakozó parti sáv terepszintjét a *2. számú mellékletben* meghatározott magasságra kell kiépíteni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti partvédő műhöz csatlakozó feltöltés víz felőli oldalát 3–5%-os gyepesített rézsűvel vagy más, a hullámverésnek ellenálló módon kell kiképezni.

(3) Partvédő műnek nem minősülő egyéb tavi műtárgy magasságát esetenként, a tó kezelőjének és a területileg illetékes vízügyi hatóságnak az előírása alapján kell meghatározni.

(4) A Fertő-tó szabályozási szintjeit a *3. számú melléklet* tartalmazza.

89. § A tavak szabályozása során végzett partfeltöltésnél gondoskodni kell a mögöttes terület felszíni vizeinek zavartalan elvezetéséről és a talajvízszint káros megemelkedésének megelőzéséről.

Záró és átmeneti rendelkezések

90. § (1) Ez a rendelet 2009. január 1-jén lép hatályba.

(2) E rendeletet a hatálybalépését követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

(3) Nem minősül a (2) bekezdés szerinti eljárásnak, ha a vízimunka, vízállás-átvitel vagy a vízhasználat elvi vagy létesítési vízjogi engedélyét a vízügyi hatóság már kiadta.

(4) A felszín alatti vízkészletekbe történő beavatkozás és a vízkút-fúrás szakmai követelményeiről szóló 101/2007. (XII. 23.) KvVM rendelet (a továbbiakban: R.) a következő 5/A. §-sal egészül ki:

„5/A. § (1) A hévízkutat a hévíz-készlettel való takarékos gazdálkodás érdekében olyan kútfej-szerelvényvel kell ellátni, amely lehetővé teszi a vízkivétel mértékének igény szerinti szabályozását, a termálvíztestekre meghatározott vízkészleteket figyelembe vevő, fenntartható, dinamikus vízkészlet-gazdálkodást.

(2) A hévízkutak kialakításánál olyan vezetéket, berendezéseket és szerelvényeket kell alkalmazni, amelyek ellenállnak a hőmérséklet-ingadozásból és a külső-belső agresszív hatásokból származó igénybevételeknek.

(3) A hévízkutat, a vezetéket és a kezelőberendezést úgy kell kialakítani, hogy a vízkő ne váljon ki, illetve a lerakódott vízkő eltávolítható legyen.”

(5) Az R. 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. § (1) A hévízművek üzemeltetéséhez üzemeltetési szabályzat szükséges.

(2) A műszaki átadás-átvétel során jegyzőkönyvet kell felvenni, melynek tartalmaznia kell különösen:

a) a kút hozamára, kifolyó víz hőmérsékletére, a kútkörnyék állapotára,

b) a kút szerkezetére,

c) a dinamikus és termikus paraméterekre,

d) a termelt víz kémiai összetételére (vízkémiai összetétel, gáz-víz arány és gázösszetétel) és

e) a kútfej-kiképzés biztonsági követelményeinek betartására

vonatkozó adatokat és az átadással járó egyéb rendelkezéseket, követelményeket.

(3) A kitermelt víz mennyiségét összegző vízhozammérővel – vagy amennyiben azt a víz kémiai összetétele megkívánja, induktív vízhozammérővel – kell mérni. A termelt víz hőmérsékletének, a kút üzemi vízszintjének, illetve kútfejnyomásának mérését biztosítani kell.

(4) A mérőrendszert a termelő és a visszatápláló kútra telepíteni kell.

(5) A termelő és a visszatápláló kutak esetében a vízhozam, kútfejnyomás vagy az üzemi vízszint és hőmérséklet mérését és regisztrálását – lehetőleg digitális mérő-adatgyűjtő rendszerrel – az üzemeltetési szabályzatban meghatározott módon, de legalább napi gyakorisággal kell végezni.

(6) A vízszint, illetve víznyomás észlelés célját szolgáló, valamint a tartósan üzemben kívül helyezett kutakon legalább hetente a hőmérsékletet, a vízszint, illetve a kútfejnyomást mérni és regisztrálni kell. Az üzemeltetési szabályzatban ennél gyakoribb mérés és regisztrálás is előírható, ha az értékelés megkívánja.

(7) A vízszint- és nyomásmérés esetén meg kell jelölni azok vonatkozási pontjait, és meg kell adni annak mBf szintjét.

(8) A hévízkutak rendszeres – az üzemeltető által végzett – ellenőrzése körében havonta kell vizsgálni, illetőleg el kell végezni:

a) az üzemelési napokat, ideértve az üzemmód rögzítését, külön megjelölve a változó üzemmódra jellemző adatokat,

b) a kitermelt vízmennyiség meghatározását,

c) az üzemeltetési időre vonatkozó jellemző kútfejnyomás, illetve üzemi vízszint meghatározását,

d) a kifolyó víz jellemző hőmérsékletét, illetőleg a hőmérséklet meghatározását és

e) a kútjavítási munkák időpontját, ideértve az üzemeltetéssel kapcsolatos feljegyzéseket, figyelemmel az üzemeltetési szabályzatra.

(9) A termelő-, visszatápláló- és megfigyelő kutakon elvégzett rendszeres üzemi méréseket évente értékelni kell, és azt a környezetvédelmi és vízügyi igazgatóságnak, valamint a vízügyi hatóságnak meg kell küldeni.

(10) Amennyiben a termelési és visszatáplálási adatokban év közben nem várt változás következik be, az értékelést soron kívül el kell végezni. A változás mértékére vonatkozó szakmai megítélés körülményeit, illetve azok figyelembevételét az üzemeltetési szabályzatban kell meghatározni.”

(6) Az R. – (5) bekezdéssel módosított – 10. §-ának megfelelően az érvényes üzemeltetési engedélyeket 2011. január 1. napjáig módosítani kell.

91. §¹⁴ A 16/A. § valamint a 4. számú melléklet tervezete a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 8–10. cikke szerinti előzetes bejelentése megtörtént.

1. számú melléklet a 30/2008. (XII. 31.) KvVM rendelethez

Az árvízvédelmi mű

1. Az árvízvédelmi mű legkisebb koronaszélessége:

a) elsőrendű árvízvédelmi műnél 4 m,

b) másodrendű árvízvédelmi műnél 3 m,

c) harmadrendű árvízvédelmi műnél 2 m.

2. Az árvízvédelmi földmű domborítását a töltéskoronát a középvonaltól (tengelyvonaltól) mindkét irányban 5%-os oldaleséssel kell kialakítani.

3. Az árvízvédelmi földmű legmeredekebb rézsűhajlása:

a) az első- és másodrendű védőműnél mindkét oldalon 1:3,

b) a harmadrendű védőműnél 1:2,

c) burkolt rézsűnél 1:1,5.

4. Azon a védvonalon, amelynek a koronaszélessége 5 m-nél kisebb, szükség szerinti távolságban, 50 m hosszban, a korona 6 m-re szélesítésével kitérőket kell létesíteni.

2. számú melléklet a 30/2008. (XII. 31.) KvVM rendelethez¹⁵

A Balaton és a Velencei-tó partvédő művei

Tó	Legkisebb magasság (cm)			
	Végleges szabályozás		Ideiglenes szabályozás	
	partvédő mű felső éle	terepszint	partvédő mű felső éle	terepszint
Balaton Déli part	190	210	170	170
Balaton Északi part	170	190	160	160
Velencei-tó	210	230	–	–

1. A megadott relatív magasságok a Balatonnál a siófoki, a Velencei-tónál az agárdi vízmérce „0” pontjára vonatkoznak.

2. A Balaton déli partjára vonatkozó előírások Balatonkenesétől Keszthelyig (az 1 ÉVO-tól a 78 DVO-ig, Fenékpusztáig) érvényesek.

3. számú melléklet a 30/2008. (XII. 31.) KvVM rendelethez

A Fertő-tóra vonatkozó szintek

1. A Fertő-tó egységes kezelése érdekében a jogi partvonalon belül a nyilvántartási magassági értékek az osztrák nyilvántartási alapszintre (mOAF.) vonatkoznak, jogi partvonalon kívül a Balti (mBf.) alapszint használata kötelező. A kapcsolódó területek, létesítmények és vízrendszerek esetén a terveken mindkét alapszintet fel kell tüntetni. A Balti alapszint az Osztrák alapszintnél 0,585 m-rel alacsonyabban van (kiszámítás: mBf = mOAF – 0,585m).

2. A Fertő-tó szabályozási vízszintjei:

Téli időszak

(okt. 1.–febr. 28., ill. 29.) 115,60 mOAF

Átmeneti időszak

(márc., ill. szeptember) 115,65 mOAF

Nyári időszak

(április 1.–aug. 31.) 115,70 mOAF

4. számú melléklet a 30/2008. (XII. 31.) KvVM rendelethez¹⁶

Az egyedi szennyvízkezelő létesítmény által kibocsátott tisztított szennyvíz határértékei

1. Egyedi szennyvízkezelő berendezésből felszíni vízbe történő bevezetés

Sor-szám	Szennyezőanyagok	Mértékegység	Mintavétel típusa	Felszíni vízbe történő bevezetés esetén határérték
1.	Dikromátos oxigénfogyás KOI_k	mg/l	minősített pontminta	150
2.	Ammónia-ammónium-nitrogén NH_4-N	mg/l	minősített pontminta	40

2. Egyedi szennyvízkezelő létesítményből földtani közegbe történő bevezetés

Sor-szám	Szennyezőanyagok	Mértékegység	Mintavétel típusa	Földtani közegbe történő bevezetés esetén határérték felszín alatti víz szempontjából	
				fokozottan érzékeny és magas talajvízállású területen	nem fokozottan érzékeny területen ⁽¹⁾
1.	Dikromátos oxigén- $KOIk$ fogyasztás	mg/l	minősített pontminta	–	150
			24 órás átlagminta	75	100
2.	Ammónia-ammónium- NH_4-N nitrogén	mg/l	minősített pontminta	–	–
			24 órás átlagminta	10	–
3.	Összes szervesetlen $\delta N_{\text{ásv}}$ nitrogén	mg/l	minősített pontminta	–	–
			24 órás átlagminta	25	–

⁽¹⁾ A mintavétel típusa vagylagosan írható elő, egy-egy paraméterre mindkettő együtt nem alkalmazható.

¹ A 10. § (3) bekezdését a 80/2011. (VIII. 3.) VM rendelet 4. §-a iktatta be.

² A 10. § (4) bekezdését a 80/2011. (VIII. 3.) VM rendelet 4. §-a iktatta be.

³ A 15. § (5) bekezdését a 80/2011. (VIII. 3.) VM rendelet 5. §-a iktatta be.

⁴ A 16. § (2) bekezdése a 40/2013. (V. 24.) VM rendelet 5. § a) pontja szerint módosított szöveg.

⁵ A 16. § (4) bekezdése a 40/2013. (V. 24.) VM rendelet 5. § b) pontja szerint módosított szöveg.

⁶ A 16/A. §-t a 115/2012. (XI. 16.) VM rendelet 1. §-a iktatta be.

⁷ A 23. § a 147/2011. (XII. 23.) VM rendelet 17. § f) pontja szerint módosított szöveg.

⁸ A 27. § (2) bekezdése a 147/2011. (XII. 23.) VM rendelet 13. §-a szerint módosított szöveg.

⁹ A 28. § (2) bekezdés a) pontja a 80/2011. (VIII. 3.) VM rendelet 6. §-ával megállapított szöveg.

¹⁰ A 35. § (3) bekezdése a 80/2011. (VIII. 3.) VM rendelet 7. §-ával megállapított szöveg.

¹¹ Az 52. § (4) bekezdését a 80/2011. (VIII. 3.) VM rendelet 8. §-a iktatta be.

[¹²](#) Az 55. § (4) bekezdését a 80/2011. (VIII. 3.) VM rendelet 9. §-a iktatta be.

[¹³](#) A 84. § (5) bekezdését a 80/2011. (VIII. 3.) VM rendelet 11. §-a hatályon kívül helyezte.

[¹⁴](#) A 91. §-t a 115/2012. (XI. 16.) VM rendelet 2. §-a iktatta be.

[¹⁵](#) A 2. számú melléklet a 80/2011. (VIII. 3.) VM rendelet 10. §-a szerint módosított szöveg.

[¹⁶](#) A 4. számú mellékletet a 115/2012. (XI. 16.) VM rendelet 3. §-a iktatta be.